

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 3Tos/130/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3117010933
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 10. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Hargaš
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2017:3117010933.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Romana Hargaša a sudcov JUDr. Rastislava Vranku a JUDr. Dušana Krč-Šeberu v trestnej veci proti odsúdenému N. D., nar. XX.X.XXXX v T., trvale bytom R. C. nad C. č. XXX, J., okres Nové Mesto nad Váhom, t.č. vo výkone trestu odňatia slobody v Nemocnici pre obvinených a odsúdených a Ústave na výkon trestu odňatia slobody Trenčín, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 16. októbra 2017, prejednal sťažnosť prokurátora Okresnej prokuratúry Trenčín proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín zo dňa 15. augusta 2017, sp.zn. 4Pp/22/2017 a takto

rozhodol:

I. Podľa § 194 ods. 1 písm. a) Tr. por. zrušuje sa napadnuté uznesenie v celom rozsahu.

II. Podľa § 66 ods. 1 a § 67 ods. 1 Trestného zákona sa odsúdený N. D., nar. XX.XX.XXXX, podmienične prepúšťa z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 20.01.2009 sp.zn. 2T/163/2008 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 18.01.2012 sp.zn. 3To/38/2009.

Podľa § 68 odsek 1 Trestného zákona sa odsúdenému určuje skúšobná doba 5 (päť) rokov za súčasného nariadenia probačného dohľadu nad odsúdeným v trvaní 3 (tri) roky, uloženia obmedzenia podľa § 51 odsek 3 písmeno c) Trestného zákona spočívajúceho v zákaze stretávania sa s osobami, ktoré mali na neho negatívny vplyv, alebo ktoré boli jeho spolupáchateľmi, alebo účastníkmi na spáchanom trestnom čine a uloženia povinnosti podľa § 51 odsek 4 písmeno j) Tr. zákona byť zamestnaný počas celej skúšobnej doby alebo preukázateľne sa uchádzať o zamestnanie.

odôvodnenie:

Uznesením Okresného súdu Trenčín zo dňa 15. augusta 2017, sp.zn. 4Pp/22/2017, bolo rozhodnuté tak, že podľa § 415 ods. 1 Tr.por. v zmysle § 66 ods. 1 písm. b/, ods. 2 Tr.zák. sa odsúdený N. D. podmienične prepúšťa z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 20.1.2009, sp.zn. 2T/163/2008 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 18.1.2012, sp.zn. 3To/38/2009. Podľa § 68 ods. 1 Tr.zák. odsúdenému súd určil skúšobnú dobu 5 rokov za súčasného nariadenia probačného dohľadu nad odsúdeným v trvaní 3 roky a uloženia obmedzenia podľa § 51 ods. 3 písm. c/ Tr.zák. spočívajúce v zákaze stretávania sa s osobami, ktoré mali na neho negatívny vplyv, alebo ktoré boli jeho spolupáchateľmi, alebo účastníkmi na spáchanom trestnom čine a uloženia povinnosti podľa § 51 ods. 4 písm. j/ Tr.zák. spočívajúce v príkaze zamestnať sa v skúšobnej dobe alebo uchádzať sa preukázateľne o zamestnanie, prípadne ak zamestnanie má, v ňom zotrvať.

Citované uznesenie nenadobudlo právoplatnosť, pretože proti nemu v zákonnej lehote písomne podal sťažnosť prokurátor. V úvode písomných dôvodov sťažnosti prokurátor poukázal na výrokovú časť napadnutého uznesenia a na to, že dôvodom sťažnosti je najmä absencia materiálnej podmienky pre podmieničné prepustenie. Podľa názoru z hodnotenia riaditeľa Nemocnice pre obvinených a odsúdených a Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Trenčín vyplýva, že počas adaptácie na

podmienky pobytu vo výkone trestu si odsúdený osvojil špecifiká výkonu trestu, jeho správanie a vystupovanie je slušné, príkazy a nariadenia personálu plní na požadovanej úrovni. Počas výkonu trestu mu bola 7-krát udelená disciplinárna odmena, je pracovne zaradený a je hodnotený kladne. K trestnej činnosti má odsúdený kritický postoj. Resocializačná prognóza odsúdeného je hodnotená ako priaznivá na základe nízkeho rizika sociálneho zlyhania. Záverom hodnotenia riaditeľ nemocnice konštatoval, že odsúdený preukazuje splnenie podmienok na podmiennečné prepustenie a odporučil jeho prepustenie. Podľa názoru prokurátora súd prvého stupňa nedostatočne vyhodnotil rizikové faktory odsúdeného, pretože resocializačná prognóza odsúdeného nevykazuje splnenie podmienok k jeho podmiennečnému prepusteniu, a to predovšetkým vzhľadom na povahu, charakter spáchaného trestného činu, keď sa odsúdený dopustil obzvlášť závažného zločinu podvodu podľa § 221 ods. 4 Tr.zák. V prípade podmiennečného prepustenie by nebol naplnený účel trestu, a to zabrániť odsúdenému v páchaní ďalšej trestnej činnosti. Zo zmyslu inštitútu podmiennečného prepustenia vyplýva, že podmiennečné prepustenie nie je automaticky udeľovanou odmenou za relatívne dobré správanie vo výkone trestu bez ohľadu na účel trestu. Tieto skutočnosti odôvodňujú podmiennečné prepustenie len vtedy, keď so zreteľom na ne, ale aj so zreteľom na ďalšie okolnosti, ktoré môžu mať v tomto smere význam, je odôvodnená nádej, že odsúdený bude viesť aj na slobode riadny život a nie je tu pre spoločnosť príliš veľké riziko recidívy. Vzhľadom na uvedené, je prokurátor toho názoru, že u odsúdeného nie je možné dôvodne predpokladať, že v budúcnosti povedie riadny život, a preto pre jeho podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody nie sú splnené zákonné predpoklady. Vzhľadom na uvedené prokurátor navrhol, aby krajský súd napadnuté uznesenie zrušil a uložil okresnému súdu, aby vo veci znovu konal a rozhodol.

K dôvodom podanej sťažnosti sa písomne odsúdený nevyjadril.

Krajský súd v Trenčíne, ako nadriadený súd, na neverejnom zasadnutí podľa § 192 ods. 1 písm. a/, b/ Tr.por. preskúmal správnosť výrokov napadnutého uznesenia, ako aj konanie, ktoré im predchádzalo. Na základe svojej prieskumnej povinnosti dospel k záveru, že sťažnosť prokurátora je dôvodná, avšak z iných dôvodov.

Krajský súd v rámci preskúmania konania, ktoré predchádzalo vydaniu napadnutého uznesenia, nezistil v postupe okresného súdu chyby procesného charakteru, ktoré by samé osebe opodstatňovali zrušenie napadnutého uznesenia. V konečnom dôsledku prokurátor v dôvodoch jeho sťažnosti ani nenamietal existenciu takýchto procesných väd v konaní okresného súdu.

V rámci preskúmania správnosti samotných výrokov napadnutého uznesenia, krajský súd skúmal, či je napadnuté uznesenie v súlade so zákonom.

Podľa § 66 ods. 1 písm. a), b) Tr. zákona môže súd odsúdeného podmiennečne prepustiť na slobodu, ak odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, a ak ide o osobu odsúdenú za prečin po výkone polovice uloženého nepodmiennečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmiennečného trestu odňatia slobody, ak ide o osobu odsúdenú za zločin po výkone dvoch tretín uloženého nepodmiennečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmiennečného trestu odňatia slobody.

Podľa § 66 ods. 2 Tr. zákona pri rozhodovaní o podmiennečnom prepustení súd prihliadne aj na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva.

Podľa § 67 ods. 1 Tr. zák. osoba odsúdená za obzvlášť závažný zločin alebo osoba odsúdená na trest odňatia slobody podľa § 47 ods. 2 Tr.zák. okrem osoby odsúdenej na doživotie môže byť podmiennečne prepustená až po výkone troch štvrtín uloženého trestu odňatia slobody.

V súvislosti s posudzovaním splnenia podmienok na podmiennečné prepustenie každého odsúdeného, krajský súd považuje za potrebné zdôrazniť, že o dĺžke trestu, a teda aj o dĺžke pôsobenia výchovného účinku tohto trestu na odsúdeného rozhoduje súd, ktorý vydal právoplatný odsudzujúci rozsudok. Na druhej strane zákonodarca dobrodením, zakotveným v ustanoveniach o podmiennečnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody zakotvil možnosť podmiennečného prepustenia odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody za splnenia zákonom stanovených podmienok. Z právnej úpravy tohto inštitútu nepochybne vyplýva, že zákonodarca prezumuje možnosť nápravy páchatel'ov trestných činov v rámci

výkonu trestu odňatia slobody do takej miery, že i výkonom tohto trestu po dobu kratšiu, než ju stanovil súd v odsudzujúcom rozsudku, je možné pri správnom výchovnom pôsobení dosiahnuť výchovný účel trestu, teda nápravu páchatel'a trestného činu, aby sa do budúca už nedopúšťal trestnej činnosti aj pri jeho pobyte na slobode. Zákonodarca pritom neurčil povinnosť súdu podmiennečne prepustiť každého odsúdeného, ale ponecháva na úvahu súdu posúdiť, či výchovný účel trestu odňatia slobody aj kratšieho trvania zapôsobil na toho ktorého odsúdeného v takom rozsahu, že z hľadiska zabezpečenia ochrany spoločnosti nie je potrebné, aby odsúdený vykonal celý uložený trest odňatia slobody. V tejto súvislosti považuje krajský súd tiež za potrebné zdôrazniť, že z hľadiska naplnenia výchovného účelu trestu v zmysle § 34 ods. 1 Tr. zák. u osoby, ktorá je vo výkone trestu odňatia slobody prvýkrát, vystupuje do popredia výchovná zložka trestu, na rozdiel od osoby, ktorá je opakovane vo výkone trestu odňatia slobody, u ktorej vystupuje do popredia represívna zložka trestu, keďže u takejto osoby došlo k opakovanému páchaniu trestnej činnosti napriek predchádzajúcemu výchovnému pôsobeniu výkonom trestu odňatia slobody, ktorý v zmysle § 34 ods. 1 Tr. zák. mal už viesť odsúdeného k vedeniu riadneho života do budúca.

Na základe preskúmania správnosti výrokov samotného uznesenia okresného súdu, napadnutého sťažnosťou prokurátora, krajský súd dospel k záveru, že okresný súd vo výrokovej časti napadnutého uznesenia nepoužil správne ustanovenie § 67 ods. 1 Tr. zák., keďže odsúdený vykonáva trest odňatia slobody, uložený mu za obzvlášť závažný zločin podľa § 221 ods. 1, 4 písm. a/ Tr. zák. S poukazom na uvedené pochybenie výroková časť napadnutého uznesenia vykazuje rozpor s tou časťou odôvodnenia napadnutého uznesenia, v ktorej okresný súd konštatuje splnenie prvej zákonnej podmienky pre podmiennečné prepustenie, vykonanie troch štvrtín uloženého trestu odňatia slobody.

Odhliadnuc od vyššie uvedeného pochybenia, krajský súd považoval za správny záver okresného súdu, podľa ktorého dospel k záveru, že odsúdený spĺňa zákonné podmienky pre vyhoviecie návrhu odsúdeného na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody. Krajský súd považuje za správne závery okresného súdu v odôvodnení napadnutého uznesenia, na obsah ktorého týmto v podrobnostiach poukazuje v zmysle jednoty rozhodnutia súdu prvého a druhého stupňa, podľa ktorých záverov u odsúdeného sú splnené všetky zákonné podmienky pre podmiennečné prepustenie z výkonu trestu podľa ustanovenia § 66 ods. 1, 2 a § 67 ods. 1 Tr. zák. Okresný súd správne poukázal na to, že uvedené ustanovenie podmieňuje podmiennečné prepustenie odsúdeného splnením troch podmienok, a to vykonaním trestu v predpísanej dĺžke, preukázaním polepšenia plnením svojich povinností a svojím správaním vo výkone trestu a preukázaním dôvodnej možnosti (nie však nepochybnej nevyhnutnosti) očakávania, že v budúcnosti povedie riadny život, pričom sa prihliada aj na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva.

Podľa názoru krajského súdu, okresný súd v odôvodnení napadnutého uznesenia správne dospel k záveru, že odsúdený splnil formálnu zákonnú podmienku, ktorou je vykonanie zákonom vyžadovanej časti trestu.

Ohľadne splnenia ďalších dvoch podmienok pre podmiennečné prepustenie odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody, krajský súd považuje za potrebné poukázať na to, že závery okresného súdu o riadnom plnení povinností a správaní sa odsúdeného vo výkone trestu odňatia slobody majú úplnú oporu vo výsledkoch vykonaného dokazovania. Podľa názoru krajského súdu v odôvodnení napadnutého uznesenia okresný súd dal všetky odpovede na otázky rozhodné z hľadiska posúdenia splnenia zákonných podmienok pre podmiennečné prepustenie odsúdeného, teda aj odpovede na odôvodnenie možnosti očakávať, že odsúdený v budúcnosti povedie riadny život..

Pokiaľ ide o dôvody sťažnosti prokurátora, z ich konkrétneho obsahu vyplýva, že prokurátor nenamieta správnosť záveru okresného súdu o splnení zákonných podmienok pre podmiennečné prepustenie odsúdeného tým, že okresný súd podľa jeho názoru „nedostatočne vyhodnotil rizikové faktory odsúdeného, pretože resocializačná prognóza odsúdeného nevykazuje splnenie podmienok k jeho podmiennečnému prepusteniu, a to predovšetkým vzhľadom na povahu, charakter spáchaného trestného činu, keď sa odsúdený dopustil obzvlášť závažného zločinu podvodu podľa § 221 ods. 4 Trestného zákona“. Krajskému súdu nie je zrejmé, aké rizikové faktory, ktoré by mali vyplývať z resocializačnej prognózy, mal prokurátor v danom prípade na mysli, keďže z vykonaného dokazovania vyplýva, že podľa záverov hodnotenia odsúdeného neboli zistené žiadne skutočnosti, ktoré by mohli mať vplyv na zvýšenie rizika, bežne predpokladaného aj v rámci samotnej právnej úpravy inštitútu podmiennečného prepustenia

odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody podľa § 66 ods. 1 Tr. zák. („... a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život“).

Za dôvodnú krajský súd nepovažoval ani argumentáciu prokurátora, podľa ktorej samo odsúdenie odsúdeného za obzvlášť závažný zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, 4 Tr. zák. je prekážkou pre vyvodenie odôvodneného záveru o splnení zákonných podmienok pre podmieňané prepustenie odsúdeného. Takáto argumentácia je podľa názoru krajského súdu v príkrom rozpore so samotnou právnou úpravou inštitútu podmieňaného prepustenia podľa § 66 ods. 1 a § 67 ods. 1 Tr. zák., v rámci ktorej právnej úpravy sám zákonodarca jednoznačne a nepochybné vyjadril svoj zámer poskytnúť zákonnú možnosť podmieňaného prepustenia aj odsúdenému, ktorý bol odsúdený za obzvlášť závažný zločin na nepodmieňaný trest odňatia slobody.

Keďže s poukazom na uvedené sa krajský súd nemohol stotožniť s názorom prokurátora v dôvodoch jeho sťažnosti, podľa ktorého názoru okresný súd mal nedostatočne vyhodnotiť rizikové faktory u odsúdeného, na základe zistenia vyššie uvedeného nesprávneho použitia ustanovení Trestného zákona okresným súdom vo výrokovej časti napadnutého uznesenia, krajský súd podľa § 194 ods. 1 písm. a) Tr. zák. rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.